

MARYJA W DZIEJACH NARODU POLSKIEGO

Czuwać – to nie pozwolić na to, by marnowało się to, co ludzkie, to, co polskie, to, co chrześcijańskie, na tej ziemi.

Historia rozkwitu kultu Maryi Królowej Polski

Tytuł Matki Bożej jako Królowej Polski sięga drugiej połowy XIV wieku. Wtedy to Grzegorz z Sambora po raz pierwszy nazywa Maryję Królową Polski i Polaków.

15 sierpnia 1617 r. Matka Boża poleciła Juliuszowi Mancinelli, aby nazwał ją Królową Polski. Wiadomość o tym objawieniu rozpoczęło szerzenie kultu Królowej Polski. Treść tych objawień rozprowadzał m.in. kanclerz wielki litewski Albrecht Stanisław Radziwiłł, gdzie wspomagał go św. Andrzej Bobola, późniejszy autor tekstu ślubów lwowskich,

Teologiczne uzasadnienie określenia pojawia się jednak dopiero w XVII wieku. Kiedy w roku 1655 wojska szwedzkie zajęły prawie całą Rzeczpospolitą, król Jan Kazimierz schronił się na Śląsku. Po zwycięskiej obronie Częstochowy wzmógł się jednak opór przeciwko szwedzkim okupantom, którzy wkrótce rozpoczęli odwrót.

W następnym roku 1 kwietnia 1656 król Jan Kazimierz złożył śluby lwowskie i ogłosił Maryję Królową swoich państw, a Królestwo Polskie powierzył jej szczególnej opiece

Zwycięska obrona Jasnej Góry spowodowała, że Maryję jako Królową Polski zaczęto czcić w cudownym obrazie w Częstochowie.

21 lipca 1655 roku wojska Karola X Gustawa pod dowództwem generała Wittenberga przekroczyły granice Polski, chcąc opanować kraj. Armia szwedzka szybko zajęła niemal całe terytorium Korony i część Litwy. Prawie wszystkie województwa koronne przeszły na stronę króla Szwecji Karola Gustawa, porzucając Jana Kazimierza. Król udał się 17 października na austriacki Śląsk do Głogówka 20 listopada wydał w Opolu uniwersał do narodu, wzywając w nim wszystkie stany do zbrojnego powstania przeciwko Szwedom.

Oblężenie Jasnej Góry

obraz z pracowni klasztornej

Najbardziej dramatyczne chwile klasztor jasnogórski przeżył podczas "potopu szwedzkiego". będący wówczas pod panowaniem Jana Kazimierza. Wydawało się, że Polska utraci swą niepodległość. Stojący na czele klasztoru jasnogórskiego ksiądz **Augustyn Kordecki** otrzymał od Szwedów list żelazny, gwarantujący bezpieczeństwo twierdzy. Pomimo tego nie dowierzano Szwedom i cudowną ikonę wywieziono 7 listopada 1655 roku do klasztoru o. paulinów w Głogówku, a w kaplicy umieszczono kopię. Pomimo wcześniejszych obietnic Szwedzi zażądali wpuszczenia do twierdzy swego garnizonu jednak paulini stanowczo odmówili. Licząc się z możliwością oblężenia zakonnicy zakupili 60 muszkietów i wzmocnili załogę do 160 żołnierzy. Już 8 listopada Szwedzi podjęli próbę opanowania klasztoru i sanktuarium, licząc na zaskoczenie. Na czele oddziału liczącego 200 jeźdźców przybył w tym celu hrabia Jan Wejhard Wrzesowicz lecz po odmowie zakonników odszedł następnego dnia do Wielunia.

Oblężenie Jasnej Góry w czasie potopu szwedzkiego 18 listopada - 27 grudnia 1655 r

Obrona Jasnej Góry na obrazie
Januarego Suchodolskiego

18 listopada pod klasztor podszedł korpus gen. Burcharda Müllera von der Luhnen. Szwedzki korpus liczył 3200 żołnierzy (w tym 800 jazdy polskiej) i 17 dział. Załoga twierdzy jasnogórskiej liczyła 300 ludzi oraz kilkanaście dział. Ponowne nie wpuszczenie Szwedów do klasztoru oznaczało początek oblężenia, trwającego od 18 listopada 1655 do nocy z 26 na 27 grudnia. 29 grudnia na wieść o zwycięskiej obronie Jasnej Góry zawiązała się konfederacja tyszowiecka przeciwko Szwedom. Obrona Jasnej Góry wlała nowe siły w sparaliżowany naród była triumfem w wymiarze religijno-symbolicznym. Zwycięstwo obrońców przypisano wstawiennictwu i opiece Matki Najświętszej.

*Ciebie za patronkę moją i za Królowę
państw moich dzisiaj obieram*

Śluby Iwowskie Jana Kazimierza, fragment
obrazu Jana Matejki

Król, pragnąc podziękować za
szczęśliwy obrót spraw złożył śluby
lwowskie 1 kwietnia 1656. Nuncjusz
papieski. Piotr Vidoni, celebrował
uroczyście Mszę świętą. Na
Podniesienie król zszedł z tronu, złożył
berło i koronę, i padł na kolana przed
wielkim ołtarzem. Zaczynając od słów:
„Wielka Boga — Człowieka Matko,
Najświętsza Dziewico” **ogłosił Matkę
Bożą za szczególną Patronkę
Królestwa Polskiego.**

**Przyrzekł szerzyć Jej cześć, ślubował
wystarać się u Stolicy Apostolskiej
pozwolenie na obchodzenie Jej święta
jako Królowej Korony Polskiej, zając
się losem ciemionych pańszczyzną
chłopów i zaprowadzić w kraju
sprawiedliwość społeczną.**

Przyrzeczenia królewskie miały
poderwać do walki z najeźdźcami nie
tylko szlachtę, ale i cały lud. Monarcha
oddął Rzeczpospolitą pod opiekę Matki
Boskiej, którą nazwał Królową Polski.

1 kwietnia 1656 r. w katedrze lwowskiej król Jan Kazimierz w sposób oficjalny ślubował

Wielka człowieczeństwa boskiego Matko i Panno! Ja, Jan Kazimierz, Twego Syna, Króla królów i Pana mojego, i Twoim zmiłowaniem się król, do Twych najświętszych stóp przychodząc tę oto konfederację czynię: Ciebie za Patronkę moją i państwa mego Królową dzisiaj obieram. Mnie, Królestwo moje Polskie Wielkie Księstwo Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie i Czernihowskie, wojsko obojga narodów i pospólstwo wszystkie Twojej osobliwej opiece i obronie polecam-Twojej pomocy i miłosierdzia w terażniejszym utrapieniu królestwa mego przeciwko nieprzyjaciołom pokornie żebrzę...

- A że wielkimi Twymi dobrodziejstwami zniewolony przymuszony jestem z narodem polskim do nowego i gorącego Tobie służenia obowiązku, obiecuję Tobie, moim, ministrów, senatorów, szlachty i pospólstwa imieniem. Synowi Twemu Jezusowi Chrystusowi, Zbawicielowi naszemu, cześć i chwałę przez wszystkie krainy królestwa polskiego rozszerzać, czynić wolą, że gdy za zlitowaniem Syna Twego otrzymam wiktoryę nad Szwedem, będę się starał, aby rocznica w państwie mym odprawiała się solennie do skończenia świata rozpamiętywaniem łaski boskiej i Twojej, Panno Przeczysta!

-A że z wielkim żalem serca mego uznaję, dla jęczenia w opresji ubogiego pospólstwa oraczów, przez żołnierstwo uciemiężonego, od Boga mego sprawiedliwą karę przez siedm lat w królestwie moim różnymi plagami trapiącą nad wszystkich ponoszę, obowiązuję się, iż po uczynionym pokoju starać się będę ze stanami Rzeczypospolitej usilnie, ażeby odtąd utrapione pospólstwo wolne było od wszelkiego okrucieństwa, w czym, Matko Miłosierdzia, Królowo i Pani moja, jakoś mnie natchnęła do uczynienia tego wotum, -abyś łaską miłosierdzia u Syna Twego uprosiła mi pomoc do wypełnienia tego, co obiecuję.

Śluby lwowskie – śluby, które złożył 1 kwietnia 1656, w czasie potopu szwedzkiego, król polski Jan II Kazimierz w katedrze lwowskiej

Najbardziej patriotycznie śluby królewskie Jana Kazimierza opisał Henryk Sienkiewicz w "Potopie" (w 1886 r.)

Spektakularną część Sienkiewiczowskiej "Trylogii" Jerzy Hoffman zaadaptował w duchu tradycyjnej interpretacji dzieła "ku pokrzepieniu serc" (Potop - 1974)

Przepięknie tę scenę przedstawił **Henryk Sienkiewicz na kartach „Potopu”**

„Dzień był mroźny, jasny, drobniuchne źdźbła śniegu latały po powietrzu,

.... Więc naprzód szlachta i rycerstwo, a za nią senat miejski ...

Za senatem szli kupcy... cechy z chorągwiami... i tłum pospolity...

Na koniec zaczęły zajeżdżać karety ... Co chwilę wojsko prezentowało broń...

Zajechał król z nuncjuszem Widonem, potem arcybiskup gnieźnieński

z księciem Czarotyskim, potem ksiądz biskup krakowski, ksiądz

arcybiskup lwowski, kanclerz wielki koronny, wielu wojewodów i kasztelanów...

Majestat króla Jana Kazimierza padł wedle zwyczaju krzyżem i korzył się przed majestatem Bożym. Przez jakiś czas klęczał schylony; na koniec podniósł się, oczy zwrócił ku niebu i wyciągnął obie ręce. Uciszyło się nagle w kościele, tak że oddechów ludzkich nie było słychać. Wszyscy odgadli, że chwila nadeszła i że król jakiś ślub czynił. Wszyscy słuchali w skupieniu ducha, a on stał ciągle z wyciągniętymi rękoma,

wreszcie głosem wzruszonym, ale jak dzwon donośnym, tak zaczął mówić: — **«Wielka**
człowieczeństwa boskiego Matko i Panno! Ja, Jan Kazimierz, Twego Syna, Króla królów i
Pana mojego, i Twoim zmiłowaniem król, do Twych najświętszych stóp przychodząc, tę oto
konfederację czynię; Ciebie za patronkę moją i państwa mego Królową dzisiaj obieram.
Mnie, Królestwo moje Polskie, Wielkie Księstwo Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie,
Żmudzkie, Inflandzkie i Czernichowskie, wojsko obojga narodów i pospólstwo wszystkie,
Twojej osobiwej opiece i obronie polecam. Twojej pomocy i miłosierdzia w teraźniejszym
utrapieniu królestwa mego przeciw nieprzyjaciółom pokornie żebrzę... ».

Tu król padł na kolana i milczał chwilę, w kościele cisza ciągle trwała śmiertelna, więc wstawszy dalej mówił ... — **A że wielkimi dobrodziejstwami Twymi zniewolony, przymuszony jestem z narodem**
polskim do nowego i gorącego służenia Tobie . Synowi Twemu, Jezusowi Chrystusowi,
Zbawicielowi naszemu, cześć i chwałę przez wszystkie krainy królestwa polskiego
rozszerzać, czynić wolą, że gdy za zmiłowaniem syna Twojego otrzymam Wiktorię nad
Szwedami, będę się starał aby rocznica w państwie moim odprawiała się solennie do
skończenia świata, rozpamiętywaniem łaski Boskiej i Twojej, Panno Przepiękna!

.... Tu znów przerwał i klęknął.

W kościele uczynił się szmer, lecz głos królewski wnet go uciszył i choć drżał teraz skruchą, wzruszeniem, tak dalej mówił jeszcze donośniej:

— A że z wielkim żalem serca mego wyznaję, dla jęczenia w opresji ubogiego
pospólstwa oraczów, przez żołnierstwo uciemiężonego od Boga mego
sprawiedliwą karę przez siedem lat w królestwie moim różnymi plagami trapiącą
nad wszystkich ponoszę, obowiązuję się, iż po uczynionym pokoju starać się
będę ze stanami Rzeczypospolitej usilnie, ażeby odtąd utrapione pospólstwo
wolne było od wszelkiego okrucieństwa, w czym. Matko miłosierdzia i Pani moja,
jakoś mnie natchnęła do czynienia tego votum, abyś łaską miłosierdzia u Syna
Twego uprosiła mi pomoc do wypełnienia tego, co obiecuję.

Słuchało tych słów królewskich duchowieństwo, senatorowie, szlachta, gmin.
Wielki płacz rozległ się w kościele, który naprzód w chłopskich piersiach się
zerwał i z onych wybuchnął, a potem stał się powszechny. Wszyscy wyciągnęli
ręce ku niebu, rozplakane głowy powtarzały: «Amen»! amen! amen!» na
świadeństwo, że swoje uczucia i swoje vota ze ślubem królewskim łączą.
Uniesienie ogarnęło serca i zbratały się w tej chwili w miłości dla Rzeczypospolitej
i jej Patronki...”

Maryja została nazwana uroczyście przez Jana Kazimierza, Królową Korony Polskiej.

(15.I.1869 -28.XI. 1907)

Chwilę tę opisał poeta, Stanisław Wyspiański
w utworze "Śluby Jana Kazimierza".

**„Pod Twoją obronę uciekamy się
święta Boża Rodzicielko.**

O Panno święta, jak oczy Twoje czarne duże
kierujesz po nas i widzisz kraj we łzach,
bierz moje klejnoty,
bierz moją koronę, jak klejnot kraju, pod Twoją obronę,
niech nikt nie waży jej Ci odbierać!
Nie – jam nie godziem oznak dostojęstwa
przed Tobą – Matko Boża.

**W nędzy lud biedny, w rozpacz
do Twych rzuca się stóp –
Lud Twój Boży na całej polskiej ziemi
we mnie do Ciebie się korzy,
Bogarodzico, Dziewico!**

Równi w obliczu Twym
o litość Cię błagamy,
litości, Królowo – Dziewico!
**Wielka Boga-Człowieka Matko!
Panno Najświętsza!
Ja, Jan Kazimierz, z łaski Syna Twego,
Króla królów, Pana mego
i z Twego miłosierdzia król,
siebie i moje królestwo polskie,
księstwo litewskie, ruskie, pruskie,
mazowieckie, żmudzkie, czernichowskie,
wojsko obydwu narodów
i lud całej Twojej osobliwej opiece
i obronie polecam.**

"Śluby Jana Kazimierza".

**Przysięgam Ci, Niebios Królowo święta,
Maryjo łask pełna,
Niepokalanie poczęta,
Królową mego królestwa.**

**Przeze mnie dziś mianowana,
obronić kraj mój zewsząd ciemiężony,
wyzwolić lud mój prosty uciśnięty,
wypędzić wrogów z granic korony,
w cześć podać obraz Twój święty!**

Panienko Ty nasza miłościwa!
daj nam tę miłość bratnią,

niech dumy nie będzie w nas płoczej,
niech poczujemy się równi przed glorią Twoją;
daj nam tę wolę, byśmy wolność nieśli do chat kmiecych,
niechaj najlichszy rolnik będzie wolny przez wolę własną
i niech serdecznym grzeje płomieniem ku Tobie, Panno!
Ty nad polską rolę roztocz promienną miłości zasłonę-
ponad polami pływ niebiosami,
nad czołem noś polską koronę!"

Stanisław Wyspiański
Autoportret, 1902

1 kwietnia 1656 roku Polska stała się urzędowo ogłoszonym królestwem Maryi

Jan II Kazimierz Waza 1609-1672

Król przyjął również Komunię świętą z rąk nuncjusza papieskiego, przy wystawionym Najświętszym Sakramencie odśpiewano Litanię do Najświętszej Maryi Panny, a przedstawiciel papieża odśpiewał trzykroć, entuzjastycznie powtórzone przez wszystkich obecnych nowe wezwanie: „**Królowo Korony Polskiej, módl się za nami**”. Tak więc Polska stała się urzędowo ogłoszonym królestwem Maryi, oddała się pod Jej rządy.

Niestety śluby króla Jana Kazimierza nie zostały od razu spełnione. Przyszły uciążliwe wojny: najazd Rakoczego (1657), wojna z Rosją (1660-1667), abdykacja króla (1668), długotrwałe wojny z Turcją (1672-1683), wojny domowe o tron polski, rządy Sasów i wreszcie 150 lat niewoli pod trzema zaborami (1772-1918).

W 1643 r. wbrew woli królewskiej, wyjechał do Włoch i wstąpił do zakonu jezuitów w Loreto, który opuścił jednak już po dwóch latach nowicjatu

Polska po I rozbiorze 1772 (Rosja, Prusy, Austria)

Wypełniła ona bowiem w swoich założeniach część ślubowań, jakie Jan Kazimierz złożył przed obrazem Matki Bożej

Sejm bowiem zobowiązywał się uroczyście wziąć pod opiekę lud polski i zaprowadzić sprawiedliwość społeczną.

Konstytucja 3 Maja 1791 roku obraz Jana Matejki, 1891

Uchwalenie Konstytucji 3 maja 1791 było głównym dziełem Sejmu Czteroletniego 6 października 1788 - 29 maja 1792

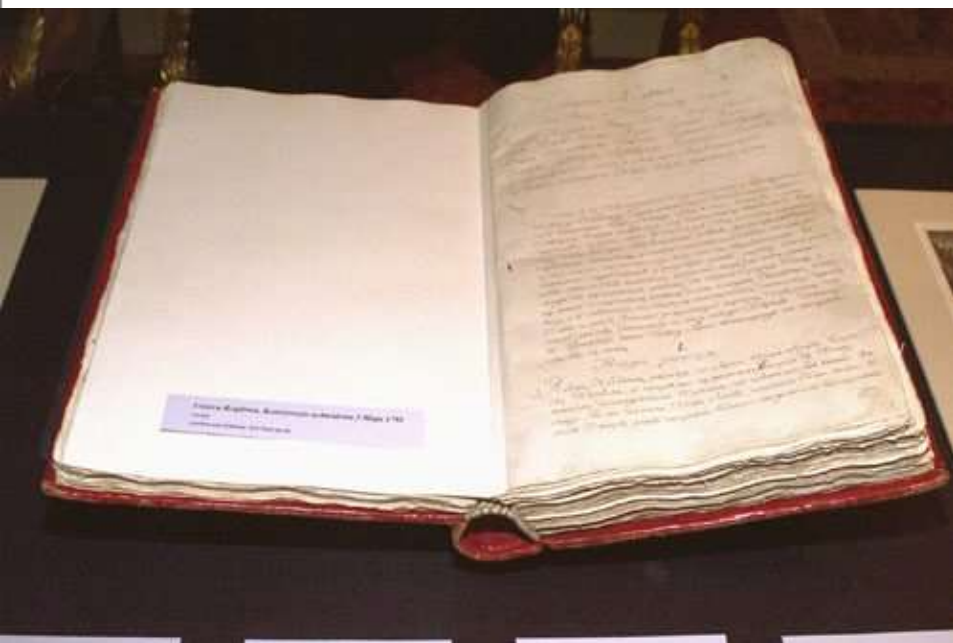

Uchwalenie Konstytucji 3 Maja przez Sejm Czteroletni. Malował Kazimierz Wojniakowski w 1806.

Walka o niepodległość była ostatnią wolą i testamentem gasnącej Ojczyzny

Przyjęcie Konstytucji 3 maja spowodowało wrogość sąsiadów Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Podczas wojny w obronie konstytucji, Polska zdradzona przez swojego pruskiego sprzymierzeńca Fryderyka Wilhelma II została pokonana przez Imperium Rosyjskie Katarzyny Wielkiej, sprzymierzonej z konfederacją targowicką - spiskiem polskich magnatów przeciwnych reformom osłabiającym ich wpływy.

Pomimo tej klęski i późniejszego II rozbioru Polski, **Konstytucja 3 maja wpłynęła na późniejsze ruchy demokratyczne w świecie**. Po utracie niepodległości w 1795, przez 123 lata rozbiorów, przypominała o walce o niepodległość. Zdaniem dwóch współautorów, Ignacego Potockiego i Hugona Kołłątaja była "ostatnią wolą i testamentem gasnącej Ojczyzny".

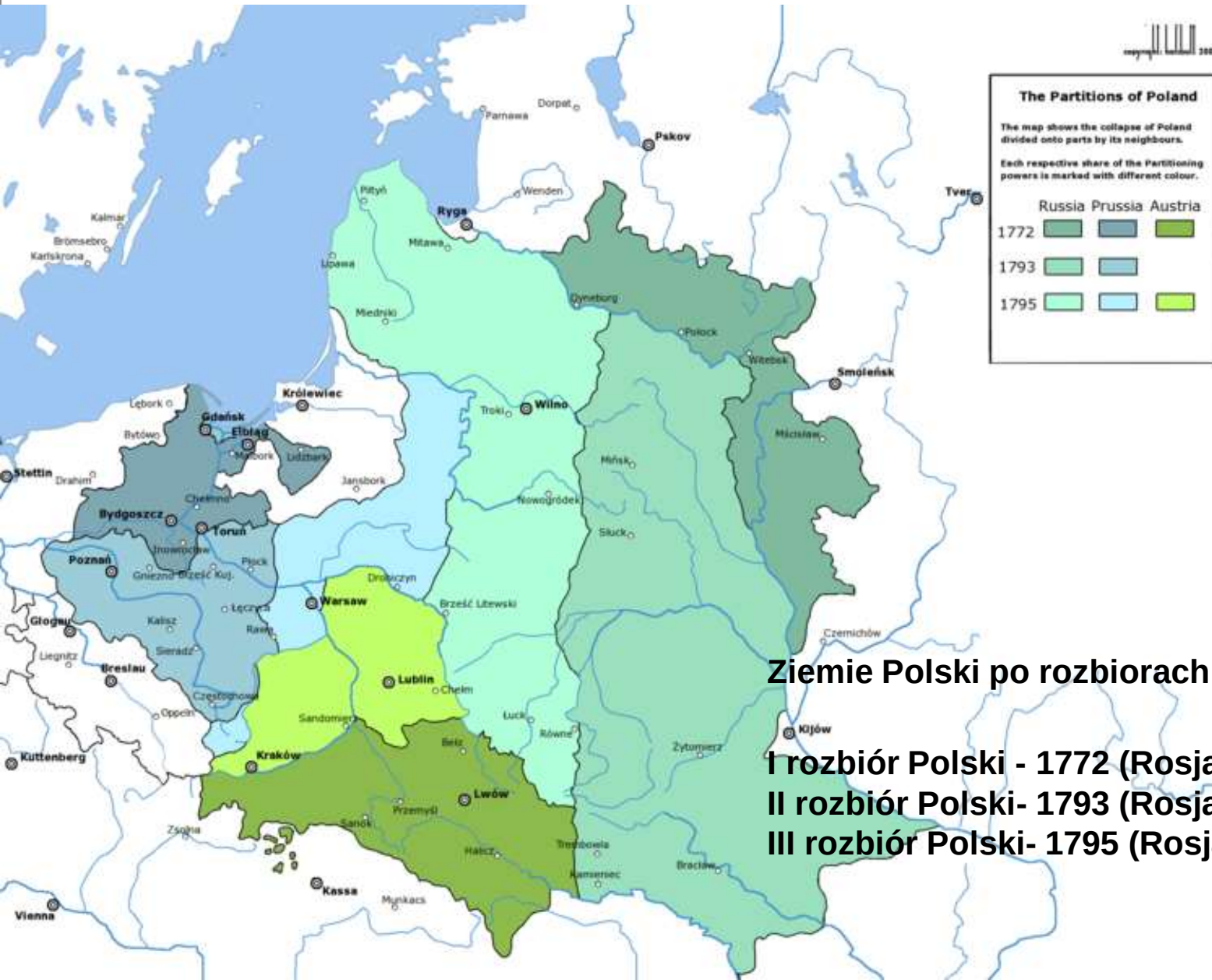
Oryginalny manuskrypt Konstytucji 3 Maja

Polska po II rozbiórze 1793 (Rosja, Prusy)

Walka o niepodległość była ostatnią wolą i testamentem gasnącej Ojczyzny

Ziemie Polski po rozbiorach

Trozbiór Polski - 1772 (Rosja, Prusy, Austria)

II rozbiór Polski- 1793 (Rosja, Prusy)

III rozbiór Polski- 1795 (Rosja, Prusy, Austria)

Jedno zobowiązanie zostało dotrzymane

Po uzyskaniu wolności Episkopat Polski zwrócił się do Stolicy Apostolskiej o **wprowadzenie święta dla Polski pod wezwaniem „Królowej Polski”**. Papież Benedykt XV chętnie do tej prośby się przychylił (1920). Tak więc przynajmniej jedno zobowiązanie zostało dotrzymane. Zostało spełnione przyrzeczenie, jakie przed prawie trzema wiekami dał Jan Kazimierz. **Biskupi zaproponowali Ojcu świętemu dzień 3**

maja, aby podkreślić łączność nierozzerwalną tego święta z sejmem czteroletnim, a zwłaszcza z uchwaloną dnia 3 maja 1791 roku pierwszą konstytucją polską. Wypełniła ona bowiem w swoich założeniach część ślubowań, jakie Jan Kazimierz złożył przed obrazem Matki Bożej w pamiętny dzień 1 kwietnia 1656 roku. Sejm bowiem zobowiązywał się uroczyście wziąć pod opiekę lud polski i zaprowadzić sprawiedliwość społeczną.

Benedykt XV
21 XI.1854- 22 I.1922r.

Odnowienie Ślubowań Jasnogórskich

W roku 1945 Episkopat Polski, pod przewodnictwem kardynała Augusta Hlonda, na Jasnej Górze odnowił akt poświęcenia się i oddania Bożej Matce. Ponowił też złożone przez króla Jana Kazimierza

śluby. 8 września 1946 r dokonano aktu poświęcenia Polski Niepokalanemu Sercu NMP na Jasnej Górze. W imieniu całego narodu akt ślubów odczytał kardynał August Hlond.

"Niepokalana Dziewico, Przeczysta Matko Boga! (...) Uproś Narodowi polskiemu stałość w wierze, świętość życia i zrozumienie posłannictw. Złącz go w zgodzie i bratniej miłości,"(słowa ślubów jasnogórskich).

August Hlond (5 VII 1881 – 22.X.1948) (1946-1948), prymas Polski.

Pius XII (2 .III, 1876- 9.X. 1958)
1939 - 1958 papież

31.X. 1943 r. papież Pius XII dokonał aktu uroczystego poświęcenia całego świata Niepokalanemu Sercu Maryi.
1.XI. 1950 ogłosił dogmat o Wniebowzięciu NMP,
11.X. 1954 wprowadził Święto Królowej Świata.

26 sierpnia 1956 r. odnowienie ślubowań jasnogórskich narodu polskiego

Episkopat Polski dokonał aktu odnowienia ślubów jasnogórskich, które przed trzystu laty złożył król Jan Kazimierz.

Prymas Polski **Kardynał Stefan Wyszyński** był wtedy w więzieniu. Symbolizował go pusty tron i wiązanka biało-czerwonych kwiatów.

Idea Jasnogórskich Ślubów Narodu

Kardynał Stefan Wyszyński
(3. VIII. 1901 – 28 V.1981)

„Siedziałem drugi rok w więzieniu w Prudniku Śląskim, niedaleko Głogówka. Cała Polska święciła wtedy pamięć obrony Jasnej Góry przed Szwedami i Ślubów Królewskich Jana Kazimierza sprzed trzystu laty. Dzieje narodu niekiedy się powtarzają... Czytając Potop Sienkiewicza, uświadomiłem sobie właśnie w Prudniku, że trzeba pomyśleć o tej wielkiej dacie. Byłem przecież więziony tak blisko miejsca, gdzie król Jan Kazimierz i prymas Leszczyński radzili, jak ratować Polskę z odmętów. Pojechali obydwaj na południowy wschód, do Lwowa”. „Myśli o odnowieniu Kazimierzowych Ślubów w ich trzechsetlecie zrodziły się w mej duszy w Prudniku, w pobliżu Głogówka, gdzie król i prymas przed trzystu laty myśleli nad tym, jak uwolnić Naród z podwójnej niewoli: najazdu obcych sił i niedoli społecznej. Gdy z kolei i mnie powieziono tym samym niemal szlakiem, z Prudnika na południowy wschód, do czwartego miejsca mego odosobnienia, w góry, jechałem z myślą: *musi powstać nowy akt Ślubowań Odnowionych!* I powstał właśnie tam, na południowym wschodzie, wśród gór. Tam został napisany i stamtąd przekazany na Jasną Górę. Zapewne, okoliczności nieco odmienne, ale myśli te same. Jest to dalszy ciąg dziejów Narodu, który wspina się nieustannie wzwyż i nie da się pograżyć w odmętach. Naród ten wie, co znaczy: „w górę serca”. (opisał: sam Prymas Wyszyński)

Tekst został napisany przez kardynała Stefana Wyszyńskiego, prymasa Polski w więzieniu w Komańczy.

Komańcza

Jasnogórskie Śluby Narodu zostały uroczystie ogłoszone 26 sierpnia 1956 roku na Jasnej Górze przy udziale około miliona wiernych. Rotę Ślubów odczytał bp Michał Klepacz pełniący obowiązki przewodniczącego Episkopatu Polski. Natomiast Kardynał Wyszyński składał Śluby w miejscu swojego odosobnienia w Komańczy w łączności z Jasną Górą,

**Jasnogórskie Śluby Narodu 26 sierpnia 1956 roku nawiązywały do
ślubów króla Jana Kazimierza we Lwowie.**

**Wielka Boga-Człowieka Matko, Bogarodzico Dziewico,
Bogiem sławiona Maryjo Królowo świata i Polski Królowo**

...Królowo Polski, ponawiamy śluby Ojców naszych i przyrzekamy,
że z wszelką usilnością umacniać i szerzyć będziemy w sercach
naszych i w polskiej ziemi cześć Twoją i nabożeństwo do Ciebie.

Bogurodzico Dziewico, wsławiona w tylu świątyniach naszych
a szczególnie w Twej Jasnogórskiej Stolicy.

Oddajemy Tobie szczególnym aktem miłości każdy polski dom i każde
polskie serce, aby chwała Twoja nie ustawała w ustach naszych dnia
każdego, a zwłaszcza w dni Twoich świąt.

Przyrzekamy Ci iść w ślady Twoich cnót, Matko-Dziewico i Panno
Wierna, i z Twoją pomocą wprowadzać w życie nasze przyrzeczenia.

Lud mówi: **Królowo Polski - przyrzekamy!**

Przyjm nasze przyrzeczenia, umocnij je w sercach naszych i złóż przed
Obliczem Boga w Trójcy Świętej Jedyne. W Twoje dłonie składamy
naszą przeszłość i przyszłość, całe nasze życie narodowe i społeczne,
Kościół Syna Twego i wszystko, co miłujemy w Bogu.

Prowadź nas poprzez poddaną Ci Ziemię Polską do bram Ojczyzny
Niebieskiej. A na progu nowego życia sama o k a ż nam Jezusa,
błogosławiony Owoc żywota Twego. Amen.

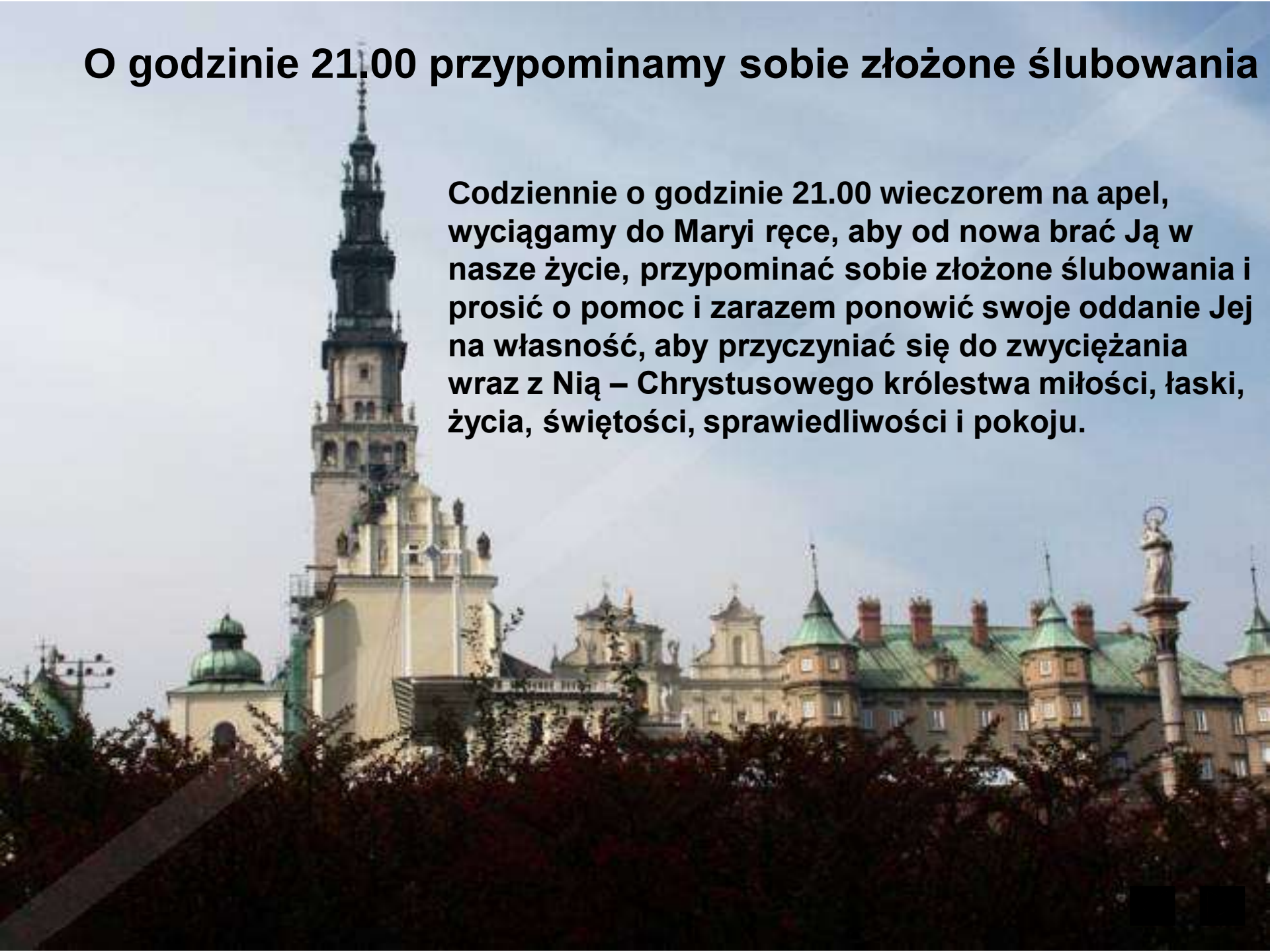
APEL JASNOGÓRSKI - posiada swoją historię, ale najważniejszą częścią jest fakt aresztowania Prymasa Tysiąclecia – Stefana Kard. Wyszyńskiego.

Wtedy to właśnie rozpoczęto na Jasnej Górze intensywne modlitwy o jego uwolnienie. **Dnia 8 grudnia 1953 roku wprowadzono codzienny Apel w intencji Kościoła w Polsce**, doświadczającego prześladowań ze strony władz systemu totalitarnego. Nowe treści związane z tym nabożeństwem w okresie przygotowań do 300-lecia obrony Jasnej Góry w 1956 roku, rocznicy Ślubów króla Jana Kazimierza – obioru Maryi Królową Korony Polskiej. **Propagatorem Apelu stał się prymas Stefan Wyszyński** wraz z Episkopatem Polski w czasie Wielkiej Nowenny (1957-1966), będącej przygotowaniem do Millenium Chrztu Polski. Apel towarzyszy od początku Peregrynacji kopii Cudownego Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej w Polsce (1957r.).

O godzinie 21.00 przypominamy sobie złożone ślubowania

Codziennie o godzinie 21.00 wieczorem na apel, wyciągamy do Maryi ręce, aby od nowa brać Ją w nasze życie, przypominać sobie złożone ślubowania i prosić o pomoc i zarazem ponowić swoje oddanie Jej na własność, aby przyczyniać się do zwyciężania wraz z Nią – Chrystusowego królestwa miłości, łaski, życia, świętości, sprawiedliwości i pokoju.

Maryja w dziejach Narodu Obchody milenijne Chrztu Polski 3 maja 1966 r

Akt zawierzenia Polski Maryi.

Czuwać – to nie pozwolić na to, by marnowało się to, co ludzkie, to, co polskie, to, co chrześcijańskie, na tej ziemi. Ta zwięzła treść apelu jasnogórskiego jest jakby szczególnym dziedzictwem Chrztu Polski.

2 maja 1966 r. w wigilię uroczystości Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski rozpoczęto na Jasnej Górze obchody milenijne Chrztu Polski

Można było w słuchowisku usłyszeć oświadczenie jakby samej Maryi Królowej: „Od tysiąca lat jestem przy każdym z was, abyście mieli coraz mocniejszą wiarę. Pamiętam o każdym z was, abyście mieli coraz większą ufność. Czuwam nad każdym z was, abyście coraz goręcej kochali mojego Syna i siebie nawzajem”

Apel nowego Tysiąclecia w dniu **3 maja 1966 r. rozpoczął się od przypomnienia pierwszego i najważniejszego przykazania, jakie zostawił nam Jezus Chrystus. „Przykazanie nowe daję wam: abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja umiłowałem was - po tym poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli miłość mieć będziecie jedni ku drugim”. Przypomnienie tajemnicy chrztu i związania z Chrystusem – w obecności Jasnogórskiej Królowej Polski – wiązało się z podjęciem realizacji najważniejszego przykazania w życiu chrześcijańskim w Polsce.**

Fotografia Prymasa Stefana Wyszyńskiego podczas spotkania na Jasnej Górze, 15 VIII 1966

Jan Paweł II do kardynała Stefana Wyszyńskiego (23 X 1978)

Kardynał Stefan Wyszyński - Prymas Tysiąclecia

Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego papieża Polaka, który dziś pełen bojaźni Bożej, ale i pełen ufności, rozpoczyna nowy pontyfikat, gdyby nie było twojej wiary, nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem, twojej heroicznej nadziei, twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry - i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, które związane są z twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem.

Prymas Wyszyński, był wielką postacią nie tylko w wymiarze historycznym, ale przede wszystkim duchowym

Lata z życia Prymasa Tysiąclecia Stefana Wyszyńskiego na tle dramatycznych wydarzeń lat 50-tych zostały przedstawione w filmie „Prymas – trzy lata z tysiąca” w reżyserii Teresy Kotlarczyk

„Jeden człowiek staje przeciwko zorganizowanemu systemowi przemocy i kłamstwa. Wierny wyznawanym zasadom nie daje się złamać. Jego zwycięstwo staje się początkiem zwycięstwa narodu. Film **"Prymas - trzy lata z tysiąca"** to dramatyczna opowieść o wydarzeniach, które zadecydowały nie tylko o losach Kościoła katolickiego w Polsce, lecz także Naszego kraju...

Starsi odnajdują w tym filmie wierne świadectwo swojego pokolenia; młodzi mogą zrozumieć, dlaczego Kardynał Stefan Wyszyński nazywany jest Prymasem Tysiąclecia”. (opis z :<http://www.filmweb.pl>)

Film dostał wiele nagród m.dz.i. I nagrodę w kategorii filmów fabularnych i nagrodę specjalną Międzynarodowej Organizacji Filmu i Audiowizji OCIC.

Sejm ogłosił rok 2001 rokiem kardynała Stefana Wyszyńskiego

2001 - PRYMAS. TRZY LATA Z TYSIĄCĄ Orzeł, Polska Nagroda Filmowa
(nominacja) w kategorii: najlepsze zdjęcia; za rok 2000

Jerzy Trela

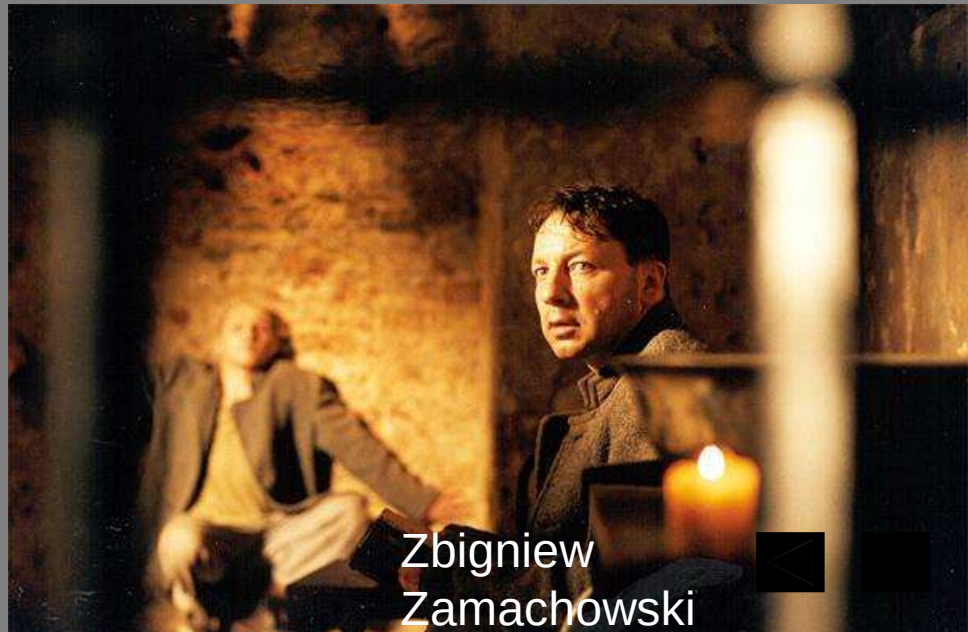
Zbigniew Zamachowski
Maja Ostaszewska

Andrzej Seweryn

Andrzej Seweryn

Zbigniew
Zamachowski

2001 - PRYMAS. TRZY LATA Z TYSIĄCĄ Orzeł, Polska Nagroda Filmowa
(nominacja) w kategorii: *najlepsze zdjęcia; za rok 2000*

Jerzy Trela

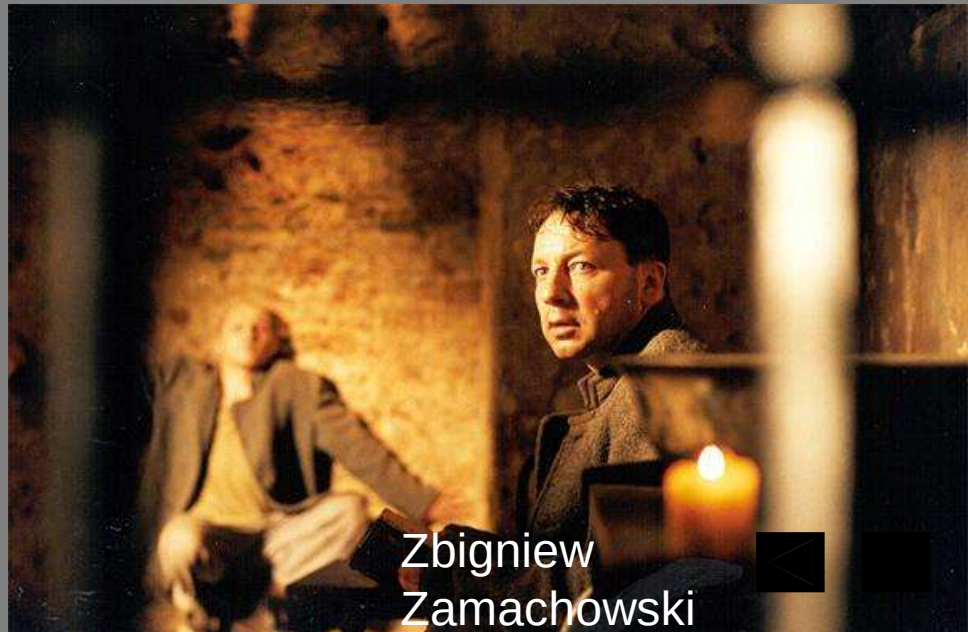
Zbigniew Zamachowski
Maja Ostaszewska

Andrzej Seweryn

Andrzej Seweryn

Zbigniew
Zamachowski

Zbigniew Zamachowski

Mariusz Benoit
Krzysztof Wakuliński

Andrzej Seweryn

Andrzej Seweryn

Wszyscy trzej, całkowicie oddani Maryi, która "pod krzyżem za Matkę nam dana", trwają w modlitwie za naszą Ojczyznę i Kościół:

"Daj polskiej ziemi, (...) spokojny i chwalebny byt w prawdzie, sprawiedliwości i wolności" (słowa ślubów jasnogórskich).

Kardynał August Hlond (1881-1948). Wraz z nim Prymas Tysiąclecia, Stefan kardynał Wyszyński (1901-1981), i "Sługa sług Bożych" Jan Paweł II (1920-2005).

„ Żadna historia, jaka z pomocą ludzkich środków moglibyśmy napisać nie ogarnie tej treści, którą zna tylko sam Bóg i Bogarodzica. W okresie, w którym narodem polskim przestali rządzić królowie polscy – świadomość, że Pani z Jasnej Góry została proklamowana przez jednego z nich Królową Polski – pomogła przetrwać narodowi w poczuciu jego własnej suwerenności. Oto nasze dziękczynienie. Ale nie bierz nam za złe, że w tym wielkim Dniu złożymy u Twych stóp różaniec naszych prośb i błagań, gdyż „ my już bez skargi nie znamy śpiewu, wieniec cierniowy wrósł w naszą skroń” . Jan Paweł II w liście na rozpoczęcie wielkiego Jubileuszu 600-lecia

Jesteśmy spadkobiercami tego tytułu i tego ślubowania.

Dziedzictwo przodków zobowiązuje, a pamięć o złożonych ślubach jest wezwaniem do wierności i wdzięczności wobec Królowej Polski za Jej mozną opiekę nad Ojczyzną.

Dlatego kształtujemy autentyczną miłość do naszej ojczyzny - Polski, która przejawia się w prawym sumieniu, rzetelnym wypełnianiu obowiązków, w miłości Boga i bliźniego.

Dlatego bądźmy zawsze do swej Najświętszej Matki i Królowej Polski w Obrazie Częstochowskim cudami słynącej zawsze nabożni i Jej protekcji dla Narodu Polskiego od wieków doznającej stale wypraszajmy.

Dlatego dzisiaj chcemy złożyć Jej przede wszystkim hołd i dziękczynienie za Jej błogosławioną obecność między nami . Chcemy złożyć dzięki za wszystkie dostrzeżone i niedostrzeżone dary i łaski, jakie przez Jej orędownictwo od Boga otrzymaliśmy.

Wideo - Zdjęcia

Proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię Polska, raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością. Taką, jaką zaszczebia w nas Chrystus na chrzcie świętym, abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się, i nie zniechęcili, abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy. Proszę was, abyście mieli ufność nawet wbrew każdej waszej słabości, abyście szukali zawsze duchowej mocy u Tego, u którego tyle pokoleń ojców naszych i matek ją znajdowało, abyście od Niego nigdy nie odstąpili, abyście nigdy nie utracili tej wolności ducha, do której On "wyzwala" człowieka, abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która jest "największa", która się wyraziła przez Krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma ani korzenia, ani sensu.

Jan Paweł II

Maryjo, Królowo Polski, uproś nam wiarę głęboką w Boga!

Maryjo, Królowo Polski, ucz nas pokładać nadzieję w Bogu!

Maryjo, Królowo Polski, ucz nas jak Ty, kochać , Boga w ludziach!

**Módlmy się o dary osobiste, ale przede wszystkim o pomoc i łaski dla
narodu i Ojczyzny.**

Módlmy się o dobrą wolę dla rządzących, o ludzkie i polskie serca.

Matko – Królowo Polski , co mamy czynić?

„Czyńcie, cokolwiek mój Syn wam powie”.

Zapewne Chrystus nie po raz pierwszy powie nam wszystkim
„Miłujcie się wzajemnie”

Do wielu chciałby powiedzieć

„Przyjdźcie do Mnie, powróćcie do Mnie”.

KALENDARIUM

Tytuł Matki Bożej jako Królowej narodu polskiego sięga drugiej połowy XIV wieku: Grzegorz z Sambora nazywa Maryję Królową Polski i Polaków.

Teologiczne uzasadnienie tytułu "Królowej" pojawia się w XVII wieku po zwycięstwie odniesionym nad Szwedami i cudownej obronie Jasnej Góry, które przypisywano wstawiennictwu Maryi

Pierwsze uwieńczenie Jasnogórskiego Wizerunku koronami papieskimi 8 września 1717 r. z woli papieża Klemensa XI.

Druga koronacja Cudownego Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej koronami papieża św. Piusa X miała miejsce 22 maja 1910 r. kolejny raz wyrażono aprobatę dla kultu maryjnego o charakterze narodowym

1 kwietnia 1656 r. król Jan Kazimierz, w katedrze lwowskiej przed cudownym obrazem Matki Bożej Łaskawej obrał Maryję za Królową swoich państw, a Królestwo Polskie polecił jej szczególnej obronie.

Niestety śluby króla Jana Kazimierza nie zostały od razu spełnione. Dopiero po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w **1918 r.** Episkopat Polski zwrócił się do Stolicy Apostolskiej o wprowadzenie święta dla Polski pod wezwaniem "Królowej Polski".

Papież Benedykt XV chętnie do tej prośby się przychylił (1920). Biskupi zaproponowali Ojcu świętemu dzień 3 maja, aby podkreślić łączność nierozzerwalną tego święta z sejmem czteroletnim, a zwłaszcza z uchwaloną 3 maja 1791 roku pierwszą konstytucją polską.

KALENDARIUM

Dnia 31 października 1943 r. papież papież Pius XII dokonał poświęcenia całej rodziny ludzkiej Niepokalanemu Sercu Maryi.

8 września 1946 r dokonano aktu poświęcenia Polski Niepokalanemu Sercu NMP na Jasnej Górze. W imieniu całego narodu akt ślubów odczytał kardynał August Hlond.

W okresie zaborów pielgrzymki do tronu Królowej Polski stają się wielką manifestacją religijności i patriotyzmu.

3 maja 1926 roku kobiety polskie, dziękując za odzyskana niepodległość, złożyły ślubowanie Królowej Polski i ofiarowały Jej insygnia władzy królewskiej – berło i jabłko.

Kult Królowej Polski rozwija się nawet w latach okupacji hitlerowskiej.

Młodzież akademicka 23 maja 1943 roku – ponawia swoje ślubowania. Wśród podpisów pielgrzymów widnieje także nazwisko Karola Wojtyły.

W 1945r. Episkopat Polski, pod przewodnictwem kardynała Augusta Hlonda, na Jasnej Górze odnowił akt poświęcenia się i oddania Bożej Matce. Ponowił też złożone przez króla Jana Kazimierza śluby.

Dnia 8 grudnia 1953 roku wprowadzono codzienny Apel w intencji Kościoła w Polsce, doświadczającego prześladowań ze strony władz systemu totalitarnego

KALENDARIUM

W 1954 roku papież Pius XII ustanowił święto Maryi Królowej i w encyklice „Ad coeli Reginam” wyłożył naukę magisterium kościoła o królewskiej godności Matki Bożej. Podstawą biblijną tego tytułu są słowa anioła Gabriela, zapowiadające wieczne królowanie Syna Maryi oraz słowa św. Elżbiety, która nazwała Maryję „Matką swojego Pana”. Maryja – Służebnica Pańska – jest królową w ewangelicznym a nie politycznym znaczeniu tego słowa. Według Ewangelii służyć znaczy królować (por. Łk 22,24-40).

26 sierpnia 1956 roku Episkopat Polski dokonał aktu odnowienia ślubów jasnogórskich, które przed trzystu laty złożył król Jan Kazimierz. Prymas Polski był wtedy w więzieniu. Symbolizował go pusty tron i wiązanka biało-czerwonych kwiatów. Po sumie pontyfikalnej odczytano przez prymasa ułożony akt odnowienia ślubów narodu

W 1962 r. Jan XXIII ogłosił Maryję Królowę Polski główną patronką kraju i niebieską Opiekunką naszego narodu.

W 1966 r. centralne uroczystości odbywają się 3 maja na Jasnej Górze. Komunistyczne władze nie wyraziły zgody na przyjazd papieża Pawła VI. Uroczystościom przewodniczył więc, jako legat papieski, prymas Wyszyński. Prymas Polski, oddał w macierzyńską niewolę Maryi rozpoczynające się nowe tysiąclecie Polski

Złotą różę – wotum Pawła VI – złożył dopiero Jan Paweł II w czerwcu 1979 roku.

3 maja 2005 r. Korony Jana Pawła II dar papieża Jana Pawła II dla Matki Bożej Jasnogórskiej.

3 maja 2005 r. Korony Jana Pawła II - dar papieża dla Matki Bożej Jasnogórskiej.

Korony papieża Jana Pawła II
dla Cudownego
Wizerunku jasnogórskiego

Podczas uroczystości ku czci Królowej Polski 3 maja na Jasnej Górze zaprezentowane zostały po raz pierwszy **nowe korony - dar papieża Jana Pawła II dla Matki Bożej Jasnogórskiej**. „Korony ofiarowane na Jasną Górę jest to niezwykle duchowy testament Ojca Świętego jako podziękowanie za pontyfikat” - podkreśla o. Marian Lubelski, przeor Jasnej Góry. Papież Jan Paweł II **pobłogosławił korony na dzień przed swoją śmiercią, 1 kwietnia**. W specjalnym liście papieskim, skierowanym na ręce o. Izydora Matuszewskiego, generała Zakonu Paulinów, czytamy m.in.: **„Błogosławię i ofiaruję nowe korony dla Jasnogórskiego Wizerunku, jednocząc się w duchu z paulinami, stróżami Sanktuarium i z wszystkimi Pielgrzymami. Zawierzam naszą Ojczyznę, cały Kościół i siebie samego Jej matczynej opiece. Totus Tuus!”**. List, z własnoręcznym podpisem Jana Pawła II, nosi datę **1 kwietnia 2005 r.** Złote korony dla Matki Bożej i Dzieciątka Jezus mają wygrawerowany napis „Totus Tuus”. „Te słowa 'Cały Twój' to szczególnie znak obecności Ojca Świętego”. Papież Jan Paweł II ofiarował także pierścień, który wręczał w czasie swojego pontyfikatu kardynałom. **Pierścień, zgodnie z życzeniem papieża, został wmontowany w centrum korony Matki Bożej, między napisami „Totus Tuus”**. Na nim umiejscowiona jest scena odnosząca się do słów „Oto Matka Twoja”, zaczerpnięta z Ewangelii św. Jana - **Ukrzyżowany, a obok krzyża Jan i Matka Najświętsza.**

Modlitwa za Polaków

Maryjo Licheńska!

Ty, która spoglądasz na swoje dzieci i nosisz
na piersiach Orła Białego - znak
macierzyństwa wobec naszej Ojczyzny. Weź
w opiekę wszystkie dzieci Narodu Polskiego
te w kraju, i te rozproszone po całym
świecie.

"Dziękujemy Ci Maryjo, że nieustannie i
niezawodnie kierujesz nas ku Chrystusowi.

Czuwaj Matko Syna Bożego nad nami,
czuwaj nad naszą niewzruszoną wiernością
Bogu, Krzyżowi, Ewangelii, Kościołowi
Świątemu, tak jak to czyniłaś od zarania
naszych dziejów.

Broń tego narodu, który od tysiąca lat idzie
drogami Ewangelii. Spraw, abyśmy, żyli,
wzrastali i wytrwali w wierze do końca"

Maryjo Matko Nasza! Pomóż nam zrzucić z
siebie okowy zła, byśmy wewnętrznie stali
się wolnymi ludźmi. Do Ciebie wołamy:

„Przybądź nam Miłościwa Pani ku
pomocy...” Amen

Z DAWNA POLSKI TYŚ KRÓLOWĄ...,

Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo!
Ty za nami przemów słowo, Maryjo!
Ociemniałym podaj rękę
Niewytrwałym skracaj mękę,
-Swe Królestwo weź w porękę,-
Maryjo.

Gdyś pod krzyżem Syna stała,
Maryjo,
- Tyłeś Matko wycierpiała, Maryjo! -
Przez Twego Syna konanie,
Uproś sercom zmartwychwstanie,
W ojców wierze daj wytrwanie,
Maryjo!

Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo!
Ty za nami przemów słowo, Maryjo!
Weź w opiekę naród cały,
Który żyje dla Twej chwały, -
Niech rozwija się wspaniały,
Maryjo!

Zwycięstwo, gdy przyjdzie, będzie to zwycięstwo Najświętszej Maryi Panny'.

"W każdej drodze jest jakaś myśl przewodnia, jakieś światło, które człowiek usiłuje utrzymać w oczach, aby nie pozostać w ciemności i nie zbłądzić.(ks. kard. Wyszyńskiego)

„Pracujcie i walczcie pod opieką Matki Bożej. Zwycięstwo, gdy przyjdzie, będzie to zwycięstwo Najświętszej Maryi Panny' . (kardynała August Hlond)

PREZENTACJĘ PRZYGOTOWAŁA

Halina K